

Κυριακή 18 Νοεμβρίου. **Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Πλάτωνος
καὶ Ῥωμανοῦ.** Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν β'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ...Ἀπόστολοι ἰδόντες...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Φρικτὸν καὶ ἄρρητον ὄντως...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ἀνατολή τοῦ Ἡλίου... Ράβδος ρίζης Παρθένε...Πύλη Θεοῦ Παναγία...Δόξα, Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ἐκ σοῦ Παναγία Θεοτόκε Παρθένε...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Μῶμος ἐν σοὶ οὐκ ἔστι...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ... οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Δεῦτε ἀγαλλιασώ-

μεθα τῷ Κυρίῳ... Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ... Απόστολοι ἰδόντες... ἀνατολικὸν στιχηρὸν ἐν· Κὰν συνελήφθεις Χριστέ... τοῦ ἁγίου Πλάτωνος προσόμοια γ'. Πλήρης γενναίου φρονήματος... Πᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν... Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον... τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ προσόμοια γ'. Τῇ ἀσκήσει πυρουμένος... Ἀναρτήσει ξεόμενος... Ρητορεύει τὸ νήπιον... Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου Πλάτωνος· Φοβερά καὶ παράδοξα... Καὶ νῦν..., τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης... Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν... τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν... μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον τοῦ ἰδιομέλου, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου... εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν... Ὑπὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ... Φοβερός ὠφθης Κύριε... Δόξα... Καὶ νῦν..., τὸ θεοτοκίον· Ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπη... Τό· Νῦν ἀπολύεις... καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον... ἄπαξ. Εὐθύς τὸ· Θεοτόκε Παρθένε... Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα... Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος... τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον... Δόξα· τὸ αὐτὸ... Καὶ νῦν... τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα... Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος

αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεύς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο... Δόξα· Τῇ τριημέρῳ ταφῆ σου... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεύς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος... Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος... Δόξα· Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν... Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ β' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ... Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Αποστόλων... Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου... Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια, ὁ τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια, καὶ τοῦ ἁγίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα... καὶ τὸ Καὶ νῦν... Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... μετὰ τῶν χαρακτηριστικῶν καταλήξεων τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κάθισμα τοῦ ἁγίου· Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφὴ... Δόξα· Ὁραῖος πεφυκῶς... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου... Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου... καὶ ὁ οἶκος· Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον... Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἔξαποστειλάριον, τὸ β' ἀναστάσιμον· Τὸν λίθον θεωρήσασαι...καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ· Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν...Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν...Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...ανατολικά στιχηρὰ δ'· Πύλας Ἰδοῦ συνέτριψας Κύριε...Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ... Ἐξαστράπτων Ἄγγελος...Τὶ ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον...Δόξα...τὸ β' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Μετὰ μύρων προσελθούσαις...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη... Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, Δόξα...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Καὶ νῦν· τὸ Θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβῶν...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς η' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...Δόξα, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβῶν...Καὶ νῦν· Ὁ καθάρωτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Απόστολος· Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν...(Ἐφεσ. β' 14-22), ὁ ζῆτει τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Εὐαγγέλιον· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα...(Λουκ. ιβ' 16-21), ὁ ζῆτει τῇ ἐνάτῃ Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστίν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθῆτω...Εἴη τὸ ὄνομα

*Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...
Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*